

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4468

гр. София, 03.06.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в закрито заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

като разгледа дело номер **4979** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 във вр. ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 230 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба вх. № 19162/23.05.2022 г. на В. С. А. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] представляван от адв. Е. И. и адв. Х. Н. от Адвокатско дружество „И. и Н.“ (л. 459 – 460, том II) против Заповед № 513з-3454 от 21.04.2022 г. на Директора на СДВР, с която на основание чл. 204, т. 3 във вр. чл. 194, ал. 2, т. 4 вр. чл. 197, ал. 1, т. 6 вр. чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение на държавен служител в МВР – младши инспектор, старши полицай в група „Охрана на обществения ред“, на сектор „Охранителна полиция“ към 03 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи, на основание чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР.

В жалбата е обективизирано особено искане за спиране на допуснатото по силата на чл. 230, ал. 1 от ЗМВР предварително изпълнение на обжалваната заповед.

В приложеното съпроводително писмо, заведено с вх. № 20614 от 02.06.2022 г., с което е представена в АССГ административната преписка, административният орган не е изразил становище по направеното особено искане в жалбата.

Особеното искане е обосновано с твърдения за допуснато нарушение на специалната закрила по чл. 247, ал. 2 от ЗМВР и настъпили значителни и трудно поправими вреди за жалбоподателя, изразяващи се в затруднения от материален и семейно – битов характер. Твърди се, че същите са противопоставими на защитения обществен интерес от незабавното изпълнение на оспорената заповед.

Въз основа на приложените писмени доказателства към жалбата и представената административна преписка, съдът прие за установено от фактическа и правна страна :

Особеното искане е процесуално допустимо, направено е от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, който подлежи на незабавно /предварително/ изпълнение по силата на специалния закон – чл. 230, ал. 1 от ЗМВР, при наличие на депозирана жалба срещу заповедта.

Разгледано по същество, особеното искане е неоснователно, по следните съображения:

Въведеното изключение, с разпоредбата на чл. 230, ал. 1 от ЗМВР, от общия принцип на суспензивния ефект на жалбата, регламентиран в нормата на чл. 166, ал. 1 от АПК, дава възможност, по реда на чл. 166, ал. 4 във вр. ал. 2 от АПК, с оглед и на задължителното тълкуване в ТР № 5/08.09.2009 г. по т. д. 1/2009 г. на ВАС, при всяко положение на делото, до влизане на решението в сила, по искане на оспорващия да бъде спряно предварителното изпълнение на оспорения административен акт. За целта, е необходимо да се установи наличие на две кумулативни предпоставки: възможност за причиняване на значителни или трудно поправими вреди за оспорващия, въз основа на нови обстоятелства, възникнали след издаване на административния акт. Доказателствената тежест за установяване на тези предпоставки е възложена на жалбоподателя.

Твърдението за допуснато нарушение на специалната закрила по чл. 247, ал. 2 от АПК, удостоверено с приложените към жалбата заверени копия от документи /л. 206 – л. 253, том I/, не е от категорията на относимите за установяване на предпоставките по чл. 166, ал. 2 от АПК.

Представените към жалбата писмени доказателства, удостоверяващи влошаване на здравословното състояние на жалбоподателя – амбулаторни и болнични листове /л. 422, том II; л. 986 – 988, том III/, медицинските документи за провеждано специализирано лечение от онкологично болната му майка /л. 398 – 406, том II/, както и банковите документи, удостоверяващи поети задължения по договори за кредит за покриване на необходими разходи /л. 383 – л. 397 и л. 407 – 418, том II/, включително и за заплащане на застраховките „Гражданска отговорност“ и „Каско“ на притежаваното от жалбоподателя МПС /л. 419 – 421, том II/, не са достатъчни, за да обосноват в конкретния казус неспазване на принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК. Същите са непротивопоставими на обществения интерес, в защита на който законодателят е предвидил предварителното изпълнение по чл. 230, ал. 1 от ЗМВР. Вредите от материален и семейно-битов характер, които търпи жалбоподателят, произтичат от характера на оспорвания административен акт, с който е прекратено служебното му правоотношение, а не са резултат на незабавното му изпълнение, предвидено в закона. Позитивното приключване на съдебното производство по оспорване на административния акт би предпоставило и възможността за репариране на всички вреди, претърпени от жалбоподателя от незаконосъобразни действия или актове на администрацията.

Мотивиран от изложеното, съдът счете, че не са налице основанията, визирани в разпоредбата на чл. 166, ал. 2 от АПК, поради което искането за спиране на предварителното изпълнение на административния акт, допуснато по силата на чл. 230, ал. 1 от ЗМВР, следва да бъде оставено без уважение.

По тези съображения и на основание чл. 166, ал. 3 във вр. ал. 2 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ ОСОБЕНОТО ИСКАНЕ на В. С. А., с правно основание чл. 166, ал. 4 във вр. ал. 2 от АПК, за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № 513з - 3454 от 21.04.2022 г. издадена от директора на СДВР, обективирано в жалба вх. № 19162/23.05.2022 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: